ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Δεκεμβρίου 1999

σχετικά με το μέτρο το οποίο προτίθενται να εφαρμόσουν οι Κάτω Χώρες με στόχο την εξυγίανση των κέντρων συγκέντρωσης χοίρων

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 5209]

(Το κείμενο στην ολλανδική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2000/386/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο [1] και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. **Διαδικασία**

(1) Με επιστολή τους με ημερομηνία 6 Αυγούστου 1998, η οποία καταχωρήθηκε στις 10 Αυγούστου 1998, οι Κάτω Χώρες γνωστοποίησαν στην Επιτροπή το εν λόγω μέτρο. Με επιστολή τους με ημερομηνία 29 Σεπτεμβρίου 1998, η οποία καταχωρήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 1998, και με επιστολή τους με ημερομηνία 3 Νοεμβρίου 1998, η οποία καταχωρήθηκε στις 5 Νοεμβρίου 1998, οι Κάτω Χώρες κοινοποίησαν συμπληρωματικές πληροφορίες στην Επιτροπή. Στις 7 Δεκεμβρίου 1998 πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση με αντιπροσώπους της κυβέρνησης των Κάτω Χωρών κατά την οποία παρασχέθηκαν περισσότερες πληροφορίες.

(2) Με επιστολή της με ημερομηνία 3 Φεβρουαρίου 1999, η Επιτροπή ενημέρωσε τις Κάτω Χώρες για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ έναντι αυτού του μέτρου στήριξης.

(3) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [1]. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το εν λόγω μέτρο.

(4) Η Επιτροπή έλαβε σχετικές παρατηρήσεις εκ μέρους των ενδιαφερομένων, τις οποίες διαβίβασε στις Κάτω Χώρες παρέχοντάς τους τη δυνατότητα να τις σχολιάσουν και έλαβε τα σχόλιά τους με επιστολή της 30ής Ιουλίου 1999.

II. **Λεπτομερής περιγραφή του μέτρου**

(5) Πρόκειται για ένα μέτρο που συμπληρώνει τις αυστηρότερες υγειονομικές διατάξεις που ισχύουν στα κέντρα συγκέντρωσης χοίρων. Οι νέες αυτές υγειονομικές απαιτήσεις κρίθηκαν αναγκαίες προκειμένου να αποφευχθεί η διάδοση της κλασικής πανώλης των χοίρων. Ο τροποποιημένος κανονισμός τίθεται σε ισχύ εν μέρει κατ' εφαρμογή της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ του Συμβουλίου [2], όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/12/ΕΚ [3] περιλαμβάνει ωστόσο και συμπληρωματικούς όρους. Σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/118/ΕΟΚ [5], τα υγειονομικά μέτρα κοινοποιούνται ως προσωρινά μέτρα προστασίας. Καθώς οι Κάτω Χώρες επιθυμούν να δώσουν στα μέτρα αυτά μόνιμο χαρακτήρα, αυτά κοινοποιήθηκαν (αριθ. 98/0392/NL) ως τεχνική διευκρίνιση υπό την έννοια της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών [6], η οποία κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [7], η οποία στη συνέχεια τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/48/ΕΚ [8].

[1] ΕΕ C 108 της 17.4.1999, σ. 5.

[2] ΕΕ 121 της 29.7.1964, σ. 1977/64.
[3] ΕΕ L 109 της 25.4.1997, σ. 1.
[4] ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 29.
[5] ΕΕ L 62 της 15.3.1993, σ. 49.
[6] ΕΕ L 109 της 26.4.1983, σ. 8.
[7] ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37.
[8] ΕΕ L 217 της 5.8.1998, σ. 26.

Μετά την εκδήλωση της κλασικής πανώλης των χοίρων, έκλεισαν όλα τα κέντρα συγκέντρωσης χοίρων. Ανακλήθηκαν όλες οι άδειες των εκμεταλλεύσεων. Οι επιχειρήσεις υποχρεώθηκαν να ζητήσουν νέα άδεια προκειμένου να επαναλειτουργήσουν. Η νέα αυτή άδεια παρέχεται μόνο εφόσον αυτές πληρούν τους νέους υγειονομικούς όρους.

Επιχειρήσεις οι οποίες είναι διατεθειμένες να προσαρμόσουν τις εγκαταστάσεις τους στους νέους όρους μπορούν να λάβουν επενδυτικές επιδοτήσεις.

Στις επιχειρήσεις οι οποίες δεν προτίθενται/είναι σε θέση να ανταποκριθούν στους νέους υγειονομικούς όρους, και επομένως παραμένουν κλειστές, παρέχονται επιδοτήσεις για την οριστική παύση των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων. Οι δικαιούχοι επιχειρήσεις, περιλαμβανομένων και των μετόχων τους, οφείλουν να δεσμευτούν ότι δεν θα συμμετέχουν πλέον στην εκμετάλλευση κέντρων συγκέντρωσης χοίρων άμεσα ή έμμεσα.

(6) Η παρεχόμενη επιδότηση αποτελείται από δύο μέρη, μια αποζημίωση για την απώλεια εισοδήματος και μια για την απώλεια περιουσιακών στοιχείων.

(7) Η αποζημίωση για την απώλεια εισοδήματος ανέρχεται σε 3,75 ολλανδικά φιορίνια (NLG) ανά ισοδύναμο χοίρου ([1]), ενώ μπορεί να αποδειχθεί με βάση τα ετήσια αποτελέσματα ή μια λογιστική δήλωση ότι το μέσο περιθώριο εισοδήματος ανά ισοδύναμο χοίρου υπερβαίνει τα 0,75 NLG, οπότε και η επιδότηση μπορεί να αυξηθεί μέχρι ποσού 5 NLG κατ' ανώτατο όριο ανά ισοδύναμο χοίρου.

Ο υπολογισμός αυτός βασίζεται σε έκθεση ανεξαρτήτου συμβούλου, η οποία καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το κέρδος ανά ισοδύναμο χοίρου κυμαίνεται από 0,74 έως 1,28 NLG. Με βάση αυτό το συμπέρασμα, θεωρείται ότι η απόδοση της συγκέντρωσης χοίρων ανά ισοδύναμο χοίρου για τον χοιροτρόφο ανέρχεται σε 0,75 NLG κατ' ελάχιστο. Το ποσό αυτό πολλαπλασιάζεται στη συνέχεια επί 5, προκειμένου να υπολογιστεί η αποζημίωση για την απώλεια εισοδήματος σε διάστημα πέντε ετών, με διόρθωση 30 % περίπου, διότι ο δικαιούχος μπορεί να λάβει την επιδότηση άμεσα, ενώ ειδάλλως το εισόδημα θα μπορούσε να αποκτηθεί μόνο μετά από την πάροδο ορισμένων ετών. Εφόσον ο δικαιούχος μπορέσει να αποδείξει ότι το πραγματικό περιθώριο κέρδους ήταν υψηλότερο, μπορεί να παρασχεθεί υψηλότερη επιδότηση.

Η περίοδος των πέντε ετών βασίζεται επίσης στην έκθεση του ανεξάρτητου συμβούλου, στην οποία συγκρίνονται διάφορες ρυθμίσεις αποζημίωσης μεταξύ τους. Καθώς θα ήταν δύσκολος ο καθορισμός ατομικού συντελεστή διόρθωσης ανά εκμετάλλευση, ο συντελεστής αυτός υπολογίζεται συνολικά στο 30 %.

(8) Η αποζημίωση για την απώλεια περιουσιακών στοιχείων βασίζεται σε υπολογισμό από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα και εκφράζεται ως απώλεια αντικειμενικής αξίας ανά τετραγωνικό μέτρο επιφάνειας που χρησιμοποιείται πραγματικά για τη συγκέντρωση, ζύγιση και μεταφορά των χοίρων από και προς το κέντρο, καθώς και ως η υπολογιζόμενη απώλεια αντικειμενικής αξίας για τον χώρο πλύσης και τους χώρους γραφείων που ανήκουν στο κέντρο συγκέντρωσης, πολλαπλασιαζόμενη επί 10 (πρόκειται για τον συντελεστή εισοδήματος στον οποίο καταλήγει η έκθεση του ανεξάρτητου συμβούλου) και την υπολογιζόμενη αξία του εξοπλισμού.

Εφόσον το κέντρο συγκέντρωσης χρησιμοποιείται και για άλλα ζώα εκτός των χοίρων, δεν παρέχεται αποζημίωση για απώλεια περιουσιακών στοιχείων, καθώς η συγκέντρωση των άλλων ζώων μπορεί να συνεχιστεί και επομένως θεωρείται ότι δεν υπάρχει απώλεια περιουσιακών στοιχείων.

Ο εξοπλισμός ο οποίος έχει συνυπολογιστεί στην απώλεια περιουσιακών στοιχείων οφείλει να καταστραφεί. Ο εξοπλισμός ενός κέντρου συγκέντρωσης σε καμία περίπτωση πλέον δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί σε κέντρο συγκέντρωσης χοίρων, ενώ για μία περίοδο δέκα ετών μετά την παύση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του κέντρου, απαγορεύεται η χρησιμοποίησή του για την εκμετάλλευση ενός κέντρου συγκέντρωσης άλλων ζώων.

(9) Το μέτρο ισχύει μέχρι τέλους του 2001 (το μέτρο μπορεί να παραταθεί περαιτέρω και η πληρωμή μπορεί να καταβληθεί τμηματικά κατά τα επόμενα χρόνια μετά το 2001, εφόσον τα εισοδήματα από τις εισφορές δεν αρκούν για πληρωμή το 2001).

(10) Η ρύθμιση δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της κυβερνήσεως των Κάτω Χωρών (Nederlandse Staatscourant) και έχει τεθεί έκτοτε σε ισχύ. Οι αρχές των Κάτω Χωρών δήλωσαν ότι η ρύθμιση υιοθετήθηκε προκειμένου να δοθεί η ευκαιρία στους εκτροφείς να γνωρίζουν πως έχει η κατάσταση κατά τη στιγμή που θα αποφασίσουν σχετικά με το εάν θα συνεχίσουν ή όχι τις δραστηριότητές τους. Η επιδότηση για τη φάση των δραστηριοτήτων έπρεπε να είχε χορηγηθεί πριν από τις 30 Σεπτεμβρίου 1998.

Οι αρχές των Κάτω Χωρών διαβεβαίωσαν επίσης ότι το μέτρο δεν έχει εφαρμοστεί ακόμη, καθώς η επιδότηση θα πρέπει να εγκριθεί πρώτα από την Επιτροπή, αλλά και σε εθνικό επίπεδο θα πρέπει να εγκριθεί επίσης ο κανονισμός για την εισφορά.

(11) Δικαιούχοι της επιδότησης είναι τα κένρα συγκέντρωσης χοίρων.

(12) Ο προϋπολογισμός ανέρχεται σε 10 εκατομμύρια NLG για κάθε ένα από τα έτη 1999, 2000 και 2001. 20 εκατομμύρια NLG θα διατεθούν από το υπουργείο, ενώ τα υπόλοιπα 10 εκατομμύρια NLG από την ομοσπονδία κτηνοτρόφων και κρεατοπαραγωγών των Κάτω Χωρών από τα έσοδα εισφοράς στους χοίρους οι οποίοι μεταφέρονται στα κέντρα συγκέντρωσης.

(13) Οι εισφορές επιβάλλονται στα κέντρα συγκέντρωσης χοίρων από την ομοσπονδία κτηνοτρόφων και κρεατοπαραγωγών των Κάτω Χωρών. Η εισφορά υπολογίζεται βάσει του αριθμού χοίρων που μεταφέρθηκαν στα κέντρα και μετά τη μεταφόρτωσή τους απομακρύνθηκαν στη συνέχεια από αυτά. Η εισφορά ανέρχεται σε 0,40 NLG ανά χοιρίδιο, 0,80 NLG ανά χοίρο και 1,00 NLG ανά θηλυκό χοίρο (εφόσον η απόδοση από την εισφορά αποδειχθεί ανεπαρκής, τα ποσά αυτά μπορούν να αυξηθούν κατ' ανώτατο όριο σε 1, 1,50, και 2 NLG). Η εισφορά δεν θα πρέπει να περιλαμβάνεται στην τιμή που χρεώνουν τα κέντρα συγκέντρωσης στους πελάτες τους. Η εισφορά δεν εφαρμόζεται για εισαγόμενα ζώα.

([1]) Το ισοδύναμο χοίρου αποτελεί μονάδα μέτρησης η οποία εκφράζει το μέσο αριθμό χοίρων που συγκεντρώθηκαν σε ένα κέντρο συγκέντρωσης κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996 και βάσει του οποίου μπορούν να γίνονται συγκρίσεις μεταξύ διαφορετικών ειδών χοίρων· ένα χοιρίδιο 45 κιλών κατ' ανώτατο όριο αντιστοιχεί σε 0,45 ισοδυνάμου χοίρου, ένας χοίρος προς σφαγή βάρους 45 τουλάχιστον κιλών αντιστοιχεί σε ένα ισοδύναμο χοίρου, ενώ ένας χοίρος προς εκτροφή βάρους 45 τουλάχιστον κιλών αντιστοιχεί σε 1,82 ισοδύναμο χοίρου.

(14) Η κίνηση της διαδικασίας γίνεται για τους ακόλουθους λόγους:

στην ανακοίνωσή τους οι αρχές των Κάτω Χωρών δικαιολογούν το μέτρο στήριξης παραπέμποντας στην πρακτική της Επιτροπής σε σχέση με τη στήριξη που παρέχεται σε μέτρα παύσης της παραγωγής·

η στήριξη για την παύση της παραγωγής στον τομέα της γεωργίας, ύψους μέχρι και 100 % των δαπανών που αυτή επιφέρει, θεωρείται όντως από την Επιτροπή ως συμβατή με την κοινή αγορά, εφόσον πληροί τους ακόλουθους τέσσερις όρους (βλέπε για παράδειγμα τα μέτρα στήριξης N 547/96, N 452/95, N 47/95, N 463/93 και N 458/94):

1. η στήριξη θα πρέπει να εξυπηρετεί το γενικό συμφέρον του συγκεκριμένου τομέα·

2. οι δικαιούχοι οφείλουν να προσφέρουν επαρκή ανταπόδοση·

3. το μέτρο στήριξης δεν πρέπει με κανένα τρόπο να χρησιμοποιηθεί για την αναδιάρθρωση ή την αποφυγή πτώχευσης της εκμετάλλευσης·

4. αποκλείεται η παροχή υπερβολικής αποζημίωσης για την απώλεια περιουσιακών στοιχείων ή για τη ζημία εξαιτίας μελλοντικής απώλειας εισοδήματος.

(15) Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ωστόσο, οι κανονισμοί που πρότειναν οι αρχές των Κάτω Χωρών για την παύση της παραγωγής δεν φαίνεται να αποτελούν την κατάλληλη βάση για την έγκριση του μέτρου στήριξης. Ναι μεν οι κανονισμοί αυτοί αφορούν την εθελούσια παύση παραγωγής, στη συγκεκριμένη ωστόσο περίπτωση οι εν λόγω επιχειρήσεις έχουν ήδη κλείσει εξαιτίας των νέων νομοθετικών μέτρων. Η παροχή αποζημίωσης σε επιχειρήσεις που έχουν ήδη κλείσει και οι οποίες δεν πληρούν τους όρους υγιεινής, μπορεί να καταλήξει σε υπεραποζημίωση, ακόμη και να επηρεάσει αρνητικά το εμπόριο προς τις οιονεί νέες αγορές (ή σε συγγενείς αγορές όπου ήδη έχουν αναπτύξει δραστηριότητα οι επιχειρήσεις αυτές).

Για τον λόγο αυτό, το συγκεκριμένο μέτρο κρατικής ενίσχυσης δεν φαίνεται να παίζει ρόλο κινήτρου, όπως απαιτεί κανονικά η Επιτροπή προκειμένου να εγκρίνει ένα τέτοιο μέτρο. Επιχειρήσεις οι οποίες δεν μπορούν ή δεν θέλουν να πληρούν τους νέους υγειονομικούς όρους και διακόπτουν οριστικά τις δραστηριότητές τους εξαιτίας του κόστους, αφενός, που ενέχουν αυτοί οι νέοι όροι και, αφετέρου, του αναμενόμενου κέρδους, λαμβάνουν σύμφωνα με την Επιτροπή μια κανονική επιχειρηματική απόφαση. Οι νέες υγειονομικές προδιαγραφές λειτουργούν ως ένας οποιοσδήποτε επιχειρηματικός κίνδυνος. Για τον λόγο αυτό, η αποζημίωση για την απώλεια εισοδήματος, αλλά και οιαδήποτε άλλη μορφή αποζημίωσης, μπορεί να θεωρηθεί, κατά την Επιτροπή, ως υπερβολική αποζημίωση.

(16) Ένας άλλος λόγος για την κίνηση της διαδικασίας υπήρξε ο υπολογισμός της αποζημίωσης (για απώλεια εισοδήματος). Από την έκθεση του ανεξάρτητου συμβούλου φαίνεται ότι το κέρδος ανά ισοδύναμο χοίρου κυμαίνεται από 0,74 έως 1,28 NLG. Το ποσό αυτό βασίζεται στα ετήσια αποτελέσματα των πέντε από τα 48 κέντρα συγκέντρωσης χοίρων που βρίσκονται τις Κάτω Χώρες. Η συγκέντρωση των χοίρων συχνά αποτελεί ένα (μικρό) μόνο τμήμα των μεταφορικών, εμπορικών και εξαγωγικών δραστηριοτήτων μιας επιχείρησης. Από τα ετήσια αποτελέσματα δεν μπορεί να καταδειχθεί πάντοτε το εισόδημα που προέρχεται από τη συγκέντρωση και μόνο των χοίρων, ενώ κάποτε τα ετήσια αποτελέσματα δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν προς το σκοπό αυτό και για άλλους λόγους (εξαιτίας «στρεβλής εικόνας» που δημιουργείται από εφάπαξ λογιστικές καταχωρήσεις ή από σημαντικές παράλληλες δραστηριότητες).

Η στατιστική σημασία ενός δειγματοληπτικού ελέγχου σε πέντε μόνο επιχειρήσεις για τον υπολογισμό της αποζημίωσης κρίνεται αμφίβολη από την Επιτροπή. Επιπλέον, δεδομένων των μεγάλων διαφορών στο περιθώριο κέρδους μεταξύ των πέντε επιχειρήσεων, είναι αμφίβολο εάν είναι δυνατό να καθορισθεί ως ελάχιστο περιθώριο κέρδους το ποσό των 0,75 NLG χωρίς αυτό να οδηγεί σε υπερβολική αποζημίωση ορισμένων επιχειρήσεων.

(17) Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι ο προτεινόμενος κανονισμός περί αποζημιώσεων στηρίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια· επομένως, δεν μπορεί να αποκλειστεί η πιθανότητα να έχει αυτό ως συνέπεια ipso jure την παροχή υπερβολικών αποζημιώσεων.

(18) Για τους ανωτέρω λόγους, η Επιτροπή έχει αμφιβολίες σχετικά με τη συμβατότητα του προτεινόμενου μέτρου στήριξης με την κοινή αγορά και αποφάσισε για αυτό να κινήσει τη διαδικασία.

III. **Παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων**

(19) Η ομοσπονδία κτηνοτρόφων, κρεατοπαραγωγών και αυγοπαραγωγών των Κάτω Χωρών απάντησε με τηλεομοιοτυπία της 29ης Ιουνίου 1999.

(20) Η ομοσπονδία εφιστά την προσοχή στις συνθήκες υπό τις οποίες εισάγεται η νέα ρύθμιση: δεν υπάρχει πρόβλεψη μεταβατικής ρύθμισης. Η νέα νομοθεσία αποσκοπεί στην προστασία των γενικότερων κοινωνικών επιμέρους συμφερόντων και των συμφερόντων του τομέα της κτηνοτροφίας. Στο πλαίσιο αυτό θίγονται ωστόσο τα συμφέροντα μιας συγκριτικά μικρής ομάδας κέντρων συγκέντρωσης με δυσανάλογο τρόπο.

(21) Το Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών είχε αποφανθεί σε ανάλογη περίπτωση ότι υπάρχει το δικαίωμα αποζημίωσης [απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 1991 για μία υπόθεση που αφορούσε ζωοτροφές για χοίρους, («swild»)]. Στην περίπτωση εκείνη είχε επιβληθεί άμεση απαγόρευση στη χορήγηση απορριμμάτων από μαγειρεία και σφαγεία ως ζωοτροφών σε χοίρους, με ανεπαρκή ρύθμιση αποζημίωσης. Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε παράνομη την απόφαση του υπουργού να επιβάλει το μέτρο χωρίς παράλληλα να προτείνει μεταβατικά μέτρα ή άλλες ρυθμίσεις για αποζημίωση των χοιροτρόφων.

(22) Μετά από αυτήν την απόφαση, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών υποχρεούται να αποζημιώσει τα κέντρα συγκέντρωσης τα οποία αναγκάστηκαν να διακόψουν τις δραστηριότητές τους.

(23) Η ομοσπονδία κτηνοτρόφων και κρεατοπαραγωγών παρατηρεί περαιτέρω ότι δεν ευσταθεί γενικά η θέση της Επιτροπής ότι τα κέντρα συγκέντρωσης τα οποία δεν πληρούν τις νέες προδιαγραφές θα έπρεπε ούτως ή άλλως να είχαν κλείσει, γεγονός που σημαίνει ότι δεν χρειάζεται να τους παρασχεθούν επιδοτήσεις. Το κλείσιμο των επιχειρήσεων εξαιτίας της πανώλης των χοίρων είχε προσωρινό και μόνο χαρακτήρα. Όλες οι εν λόγω επιχειρήσεις πληρούσαν τους όρους που ίσχυαν πριν ξεσπάσει η πανώλη των χοίρων και

μπορούσαν να περιμένουν επομένως ότι μετά το πέρας της επιδημίας θα μπορούσαν να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους. Όσον αφορά το επιχείρημα ότι σε επιχειρήσεις οι οποίες δεν πληρούν τους νέους όρους δεν θα έπρεπε να είχε χορηγηθεί επιδότηση διότι ούτως ή άλλως θα είχαν σταματήσει τις δραστηριότητές τους, η ομοσπονδία αντιτείνει ότι πρόκειται για μία απόφαση η οποία λαμβάνεται όχι εκούσια, αλλά εξαιτίας των αυστηρότερων υγειονομικών όρων. Βάσει της προαναφερθείσας απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ελλείψει μεταβατικών μέτρων, υποχρεούται ούτως ή άλλως το κράτος να προσφέρει αποζημίωση στις επιχειρήσεις που υπέστησαν οικονομικές ζημίες.

IV. **Σχόλια των Κάτω Χωρών**

(24) Με επιστολή τους με ημερομηνία 5 Μαρτίου 1999, οι αρχές των Κάτω Χωρών απάντησαν ως εξής στην επιστολή της Επιτροπής, με την οποία κοινοποιείται στις Κάτω Χώρες η κίνηση της διαδικασίας.

(25) Οι αρχές των Κάτω Χωρών θεωρούν ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γενικότερο πλαίσιο εντός του οποίου εγκρίθηκε το συγκεκριμένο μέτρο στήριξης. Μετά από τις ζημίες που προξένεσε η πανώλη των χοίρων, ο καθορισμός αυστηρότερων κτηνιατρικών και υγειονομικών προδιαγραφών θεωρήθηκε ως ένα μέσο προκειμένου να αποφευχθούν ανάλογα προβλήματα στο μέλλον. Συγχρόνως, έπρεπε να μειωθεί ο αριθμός των κέντρων συγκέντρωσης χοίρων. Το πακέτο μέτρων έπρεπε να εφαρμοστεί σε όσο το δυνατό συντομότερο χρονικό διάστημα, για να περιοριστεί ο κίνδυνος στο μέτρο του δυνατού. Γι' αυτό και ανακλήθηκαν όλα τα δικαιώματα εκμετάλλευσης, δεδομένου του ότι το εμπόριο είχε παραλύσει αφότου ξέσπασε η πανώλη των χοίρων. Υπό κανονικές συνθήκες θα έπρεπε να είχε προβλεφθεί μια μεταβατική περίοδος, κυρίως διότι τις επενδύσεις, οι οποίες κάποτε ανέρχονταν έως και σε ένα εκατομμύριο NLG, έπρεπε να χρηματοδοτήσουν επιχειρήσεις οι οποίες για αρκετό διάστημα δεν είχαν καμία δραστηριότητα και, επομένως, κανένα κύκλο εργασιών.

(26) Μια ανάλογη περίπτωση υπήρξε με τον κανονισμό που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 1998 σχετικά με τις νομικές προδιαγραφές προς καταπολέμηση λοιμωδών ασθενειών, περιλαμβανομένης και της πανώλης των χοίρων, με την εξαίρεση των διατάξεων σχετικά με τις εγκαταστάσεις πλύσης και απολύμανσης οχημάτων στα σφαγεία χοίρων· οι διατάξεις αυτές τέθηκαν σε ισχύ αργότερα, την 1η Δεκεμβρίου 1998, ούτως ώστε να δοθεί η ευκαιρία στους ιδιοκτήτες των σφαγείων χοίρων να πραγματοποιήσουν τις αναγκαίες επενδύσεις στις εγκαταστάσεις τους.

(27) Η Επιτροπή αδίκως θεωρεί τις νέες, αυστηρότερες υγειονομικές προδιαγραφές ως ανεξάρτητες από την πολιτική προσαρμογής του τομέα. Ο καθορισμός αυστηρότερων προδιαγραφών με άμεση ισχύ είναι δυνατός μόνον εφόσον εγκριθούν μέτρα για την προσαρμογή του τομέα. Η παραπομπή της Επιτροπής στη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου και στο γεγονός ότι «η ελεύθερη λειτουργία των δυνάμεων της αγοράς και μόνο, χωρίς τα μέτρα στήριξης, δεν θα ωθήσει τους ενδεχόμενους δικαιούχους της ενίσχυσης να υιοθετήσουν εμπορικές πρακτικές οι οποίες θα συνεισφέρουν στην πραγματοποίηση αυτών των στόχων», δεν είναι επί του προκειμένου, διότι η στήριξη κρίνεται αναγκαία, καθώς χωρίς αυτή είναι αδύνατος ο καθορισμός αυστηρότερων προδιαγραφών με άμεση ισχύ.

(28) Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει λόγος για εθελούσιο και μόνιμο κλείσιμο των εκμεταλλεύσεων. Εάν το δημόσιο δεν ελάμβανε μέτρα, θα μπορούσαν όλα τα κέντρα συγκέντρωσης να συνεχίσουν τη δραστηριότητά τους. Η Επιτροπή σωστά παρατηρεί ότι δεν μπορεί να πει κανείς με βεβαιότητα εάν οι ιδιοκτήτες των εκμεταλλεύσεων σκόπευαν να επαναλάβουν τις δραστηριότητές τους, αν και αυτό δεν είναι σημαντικό. Κάθε μέτρο στήριξης για παύση της παραγωγής αφορά ιδιοκτήτες εκμεταλλεύσεων οι οποίοι είναι διατεθειμένοι να παύσουν τις δραστηριότητές τους υπό ορισμένους όρους. Τα κίνητρα για τη χρήση μιας τέτοιας ρύθμισης δεν είναι καθαυτά σημαντικά (πέρα από το γεγονός ότι η στήριξη δεν θα πρέπει να αποσκοπεί στην αναδιάρθρωση ή τη διάσωση της επιχείρησης από πτώχευση). Το προτεινόμενο μέτρο συνάδει επομένως με την πολιτική την οποία εφαρμόζει κανονικά η Επιτροπή σε σχέση με ρυθμίσεις για παύση της παραγωγής.

(29) Με επιστολή τους της 27ης Μαΐου 1999, οι αρχές των Κάτω Χωρών κοινοποίησαν τις ακόλουθες τροποποιήσεις στον κανονισμό για τις αποζημιώσεις. Μετά από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής έγινε λεπτομερέστερη έρευνα σε 14 επιχειρήσεις. Η έρευνα αυτή κατέδειξε ότι ορισμένες από τις επιχειρήσεις αυτές έχουν χαμηλότερα περιθώρια κέρδους από το ελάχιστο των 0,75 NLG στο οποίο είχε βασιστεί η αρχική ρύθμιση.

(30) Η αποζημίωση τροποποιήθηκε κατά συνέπεια ως εξής: ανέρχεται σε 2,5 NLG ανά ισοδύναμο χοίρου (αντί για τα αρχικά 3,75), εκτός εάν μια λογιστική έκθεση ή τα ετήσια αποτελέσματα καταδείξουν ότι το μέσο περιθώριο εισοδήματος ανά ισοδύναμο χοίρου υπερβαίνει το 0,50 NLG, οπότε και το τμήμα της επιδότησης αυξάνεται ανάλογα, μέχρι τα 5,75 NLG ανά ισοδύναμο χοίρου (αντί των αρχικών 5 NLG).

(31) Με επιστολή τους της 30ής Ιουνίου 1999, οι αρχές των Κάτω Χωρών απάντησαν στην επιστολή της ομοσπονδίας κτηνοτρόφων και κρεατοπαραγωγών. Μολονότι η ομοσπονδία υποστηρίζει τις θέσεις της κυβέρνησης, η τελευταία θεωρεί την παραπομπή στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου λιγότερο εύστοχη. Σύμφωνα με την κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, το ζήτημα είναι εάν η συγκεκριμένη περίπτωση είναι αντίστοιχη με εκείνη που είχε εξετάσει το Ανώτατο Συμβούλιο στο παρελθόν ή όχι. Οπωσδήποτε, το ζήτημα εάν η κυβέρνηση φέρει την ευθύνη για τη ζημία σύμφωνα με την ολλανδική νομοθεσία δεν είναι, σύμφωνα με την κυβέρνηση, αυτό που θα καθορίσει εάν η ρύθμιση είναι συμβατή με την κοινή αγορά.

(32) Οι αρχές των Κάτω Χωρών επιβεβαιώνουν ότι η παρατεθείσα νομολογία ορίζει πως η κυβέρνηση δεν μπορεί να υιοθετεί αυστηρότερα μέτρα κατά το δοκούν, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα όλων των ενδιαφερόμενων τομέων. Η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών θεωρεί ότι η υιοθέτηση αυστηρότερων υγειονομικών προδιαγραφών για τα κέντρα συγκέντρωσης δεν δημιουργεί υποχρέωση αποζημίωσης. Από διοικητικής άποψης, θεωρεί την απουσία μεταβατικής περιόδου ως τον κύριο λόγο για την προτεινόμενη ρύθμιση επί επιδοτήσεων, την οποία κρίνει ως συμβατή με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 87 της συνθήκης.

V. **Εκτίμηση του μέτρου**

(33) Στο άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του χοιρείου κρέατος [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94 [2], ορίζεται ότι με την επιφύλαξη διαφορετικών διατάξεων στον κανονισμό, τα άρθρα 92 έως 94 (που σήμερα έχουν τους αριθμούς 87 έως 89) της συνθήκης εφαρμόζονται σε αυτόν τον τομέα.

(34) Το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης εφαρμόζεται εφόσον τα μέτρα παρέχουν οικονομικό πλεονέκτημα σε μια επιχείρηση η οποία δεν θα απέλαυε του πλεονεκτήματος αυτού υπό κανονικές συνθήκες επιχειρηματικής δραστηριότητας, εφόσον η στήριξη παρέχεται σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις, εφόσον η στήριξη παρέχεται από ένα κράτος μέλος ή μέσω κρατικών πόρων και εφόσον η στήριξη αποβαίνει προφανώς προς όφελος του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών.

(35) Σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 27ης Σεπτεμβρίου 1998, για τις υποθέσεις 106 έως και 120/87 (Αστέρης κ.ά.) [3] εφόσον σύμφωνα με την εθνική νομολογία γεννάται δικαίωμα αποζημίωσης, δεν μπορεί να υπάρξει ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης (σήμερα άρθρο 87 παράγραφος 1).

(36) Μετά τις παρατηρήσεις της Ομοσπονδίας και την παραπομπή στη νομοθεσία των Κάτω Χωρών, θα πρέπει να εξεταστεί εάν το εν λόγω μέτρο αποτελεί πραγματικά μέτρο στήριξης. Σύμφωνα με τις παρασχεθείσες πληροφορίες και τις παραπομπές στη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου των Κάτω Χωρών, οι αρχές των Κάτω Χωρών υποχρεούνται από το νόμο να προβλέψουν μια μεταβατική περίοδο ή μια ρύθμιση για τις αποζημιώσεις βάσει της αρχής της ισότητας σχετικά με τις επιβαρύνσεις του δημοσίου. Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι μία αιφνίδια απαγόρευση της χρήσης ζωοτροφής για χοίρους («swill») δεν αποτελεί κανονικό επιχειρηματικό κίνδυνο για αναγνωρισμένες και νομίμως λειτουργούσες επιχειρήσεις. Παρόλο που η απαγόρευση στη χρήση του «swill» μπορεί να χαρακτηριστεί καθαυτή ως νόμιμο μέτρο με στόχο την εξασφάλιση της υγείας των ζώων, ο υπουργός παραβαίνει τον νόμο εφόσον δεν υιοθετηθεί ρύθμιση η οποία να παρέχει στις επιχειρήσεις την ευκαιρία να προσαρμοστούν ή, εάν δεν είναι δυνατό κάτι τέτοιο, να προσφέρει μια άλλης μορφής αποζημίωση στις επιχειρήσεις. Το κράτος οφείλει να αποζημιώσει τις ζημιωθείσες επιχειρήσεις. Το μέτρο αυτό αποβαίνει προς όφελος ολόκληρου του τομέα της χοιροτροφίας (μείωση του κινδύνου από την αφρικανική πανώλη των χοίρων), ενώ για ορισμένους χοιροτρόφους (οι οποίοι χρησιμοποιούν αποκλειστικά «swill» ως ζωοτροφή) τα νέα μέτρα ήταν δυσανάλογα επαχθή. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, τα κέντρα συγκέντρωσης χοίρων αντιμετωπίζουν δυσανάλογα επαχθείς όρους, ενώ οι αυστηρότερες υγειονομικές προδιαγραφές αποβαίνουν προς όφελος ολόκληρου του τομέα της χοιροτροφίας.

(37) Οι αρχές των Κάτω Χωρών δεν θεωρούν μεν την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου καθοριστική για το εάν το μέτρο είναι συμβατό με την κοινή αγορά, επιβεβαιώνουν ωστόσο έμμεσα ότι υπάρχει νομική υποχρέωση να προβλεφθούν μεταβατικά μέτρα ή χορήγηση αποζημιώσεων, καθώς υπογραμμίζουν το γεγονός ότι η πολιτική για την προσαρμογή των επιχειρήσεων θα πρέπει να εξετάζεται από κοινού με τον καθορισμό αυστηρότερων υγειονομικών προδιαγραφών και ότι το ένα δεν είναι δυνατό χωρίς το άλλο.

(38) Οι αρχές των Κάτω Χωρών παρατήρησαν ότι η απουσία μεταβατικής περιόδου από διοικητικής άποψης αποτελεί τον κύριο όρο για την προταθείσα ρύθμιση στήριξης. Δήλωσαν ότι τα κέντρα τα οποία δεν σταμάτησαν τις δραστηριότητες τους μπορούν να λάβουν επενδυτικές ενισχύσεις: παράλληλα με το εν λόγω μέτρο, το πεδίο εφαρμογής ενός άλλου μέτρου περί επενδυτικών ενισχύσεων διευρύνθηκε για να καλύπτει και επενδύσεις για την προσαρμογή των εγκαταστάσεων των εκμεταλλεύσεων. Το ποσό που μπορεί να χορηγηθεί στο πλαίσιο αυτού του επενδυτικού μέτρου ανέρχεται κατ' ανώτατο όριο σε 500 000 NLG, κατά μέσο όρο σε 304 000 NLG, και κατ' ελάχιστο σε 78 000 NLG. Στο πλαίσιο του εν λόγω μέτρου, πρόκειται για ένα ποσό 1 738 000 NLG κατ' ανώτατο όριο, 741 000 NLG κατά μέσο όρο και 34 000 NLG κατ' ελάχιστο. Σύμφωνα με τις αρχές των Κάτω Χωρών, η διαφορά μεταξύ των ποσών ενίσχυσης είναι δικαιολογημένη, καθώς είναι σημαντικότερες οι συνέπειες όταν η παραγωγή παύει οριστικά παρά όταν συνεχίζονται οι δραστηριότητες μετά την προσαρμογή των εγκαταστάσεων. Επιπλέον, οι αρχές των Κάτω Χωρών υπογραμμίζουν ότι οι επιχειρήσεις μπορούν να διαλέγουν οι ίδιες μεταξύ της προσαρμογής τους ή της παύσης των δραστηριοτήτων τους· καθώς ορισμένες επιχειρήσεις συνεχίζουν τις δραστηριότητές τους, μπορεί να θεωρήσει κανείς ότι η στήριξη στο πλαίσιο της επενδυτικής ρύθμισης αντισταθμίζει πλήρως την απουσία μεταβατικής περιόδου.

(39) Στη συγκεκριμένη περίπτωση καταβάλλεται αποζημίωση αποκλειστικά στα κέντρα συγκέντρωσης τα οποία παύουν οριστικά τις δραστηριότητές τους, ενώ τα άλλα κέντρα δεν λαμβάνουν την ίδια αποζημίωση, παρόλο που βρίσκονταν στην ίδια κατάσταση (προσωρινή διακοπή των δραστηριοτήτων τους χωρίς πρόβλεψη για μεταβατική περίοδο όταν οι επιχειρήσεις μπόρεσαν να προσαρμοστούν στις νέες υγειονομικές προδιαγραφές). Οι αρχές των Κάτω Χωρών υπογράμμισαν ότι υπάρχει μια ρύθμιση για επενδυτική στήριξη υπέρ επιχειρήσεων οι οποίες θέλουν να προσαρμοστούν και να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους. Εξ ου και θα πρέπει να εξεταστούν τα δύο μέτρα από κοινού ως μέτρα στο πλαίσιο των οποίων χορηγείται αποζημίωση σε όλα τα κέντρα συγκέντρωσης για την απουσία μεταβατικής περιόδου για την εισαγωγή αυστηρότερων υγειονομικών προδιαγραφών.

(40) Όσον αφορά τις διαφορές μεταξύ των μέτρων (μεταξύ άλλων το ύψος των χορηγούμενων ποσών στήριξης), είναι δυνατό να θεωρηθούν τα μέτρα αυτά ως τμήματα της ρύθμισης περί αποζημίωσης. Το προτεινόμενο μέτρο θα πρέπει επομένως να θεωρηθεί ως στήριξη υπό την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1. Πληροί όλους τους όρους του άρθρου 87 παράγραφος 1: η στήριξη προσφέρει οικονομικό πλεονέκτημα σε επιχειρήσεις οι οποίες δεν θα μπορούσαν να απολαύουν αυτού υπό κανονικές συνθήκες λειτουργίας· η στήριξη χορηγείται σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις και χρηματοδοτείται με κρατικούς πόρους. Επιπλέον, η στήριξη αυτή μπορεί να επηρεάσει δυσμενώς το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, καθώς ενισχύει την ανταγωνιστικότητα των

[1] ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 1.
[2] ΕΕ L 349 της 31.12.1994, σ. 105.
[3] Νομολογία 1988, σ. 5515, σημείο 24.

εν λόγω επιχειρήσεων απέναντι σε άλλες κοινοτικές επιχειρήσεις. Θα πρέπει, επομένως, να εξεταστεί εάν μπορεί να επιτραπεί μια παρέκκλιση από τη γενική αρχή του ασυμβίβαστου των κρατικών ενισχύσεων με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1.

(41) Η απαγόρευση των κρατικών ενισχύσεων στη διάταξη αυτή δεν ισχύει άνευ όρων. Οι παρεκκλίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης δεν εφαρμόζονται προφανώς εδώ. Επίσης, από τις παρατηρήσεις των αρχών των Κάτω Χωρών δεν καθίσταται σαφές εάν η στήριξη αφορά την αποκατάσταση ζημιών που προξένησαν φυσικές καταστροφές ή άλλες απρόβλεπτες συνθήκες, όπως ορίζει το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο β). Όσον αφορά τις παρεκκλίνουσες διατάξεις του άρθρου 87 παράγραφος 3 της συνθήκης, θα πρέπει να εξεταστεί εάν πρόκειται εδώ για ένα μέτρο το οποίο μπορεί να διευκολύνει την ανάπτυξη συγκεκριμένων μορφών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, υπό την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης. Θα πρέπει, επομένως, να εξεταστεί εάν τα επιχειρήματα που παρουσίασαν οι αρχές των Κάτω Χωρών επαρκούν για να θεωρηθεί ότι το συγκεκριμένο μέτρο καλύπτεται από την εν λόγω παρέκκλιση.

(42) Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, οι αρχές των Κάτω Χωρών παραπέμπουν στην πρακτική της Επιτροπής σχετικά με τις ενισχύσεις για την παύση της παραγωγής (βλέπε αιτιολογική σκέψη 14). Η Επιτροπή εξέφρασε, ωστόσο, αμφιβολίες σχετικά με το επιχείρημα αυτό, καθώς απουσιάζει εδώ το στοιχείο της ενθάρρυνσης των δραστηριοτήτων, βάσει του οποίου κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2. Στην απόφασή του της 17ης Σεπτεμβρίου 1980 για την υπόθεση 730/79, Philip Morris [1], το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συμφώνησε με την αρχή ότι επιτρέπεται η παροχή στήριξης σε επιχειρήσεις από ένα κράτος μέλος μόνον όταν ισχύουν οι διατάξεις περί παρεκκλίσεων του άρθρου 87 παράγραφος 3, όταν δηλαδή η Επιτροπή μπορεί να διαπιστώσει ότι η ενίσχυση συνεισφέρει στην πραγματοποίηση ενός από τους στόχους που ορίζονται στις διατάξεις αυτές, στόχους που δεν θα μπορούσε να πραγματοποιήσει μόνος του ο δικαιούχος της ενίσχυσης υπό τις κανονικές συνθήκες της αγοράς [βλέπε επίσης απόφαση 89/661/ΕΟΚ της Επιτροπής («Alfa Romeo») [2]]. Εάν γίνει δεκτή η παρέκκλιση για ενίσχυση, η οποία δεν συνεισφέρει με κανένα τρόπο στην πραγματοποίηση ενός από τους προαναφερθέντες στόχους, αυτό θα σήμαινε ότι ορισμένες επιχειρήσεις σε κράτη μέλη ευνοούνται μέσω της ενίσχυσης της οικονομικής τους θέσης με αθέμιτο τρόπο, γεγονός που θα μπορούσε να επιδράσει δυσμενώς στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και να οδηγήσει σε στρέβλωση του ανταγωνισμού, χωρίς αυτό να εξυπηρετεί τα κοινοτικά συμφέροντα όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3.

(43) Οι στόχοι στους οποίους αναφέρονται οι αρχές των Κάτω Χωρών είναι πολλαπλοί: θέλουν να καταστήσουν αυστηρότερες τις υγειονομικές προδιαγραφές και να περιορίσουν συγχρόνως τον αριθμό των κέντρων συγκέντρωσης χοίρων (κλείσιμο 35 από τα 48 κέντρα συγκέντρωσης) με στόχο να επιτευχθεί μεγέθυνση της κλίμακας στα εναπομείναντα κέντρα, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί βελτίωση της ποιότητας και περιορισμός των κτηνιατρικών κινδύνων και μάλιστα στο πλαίσιο ενός οικονομικά υγιούς τομέα. Ο περιορισμός του αριθμού των κέντρων συγκέντρωσης θεωρείται ουσιαστικό στοιχείο, καθώς τα κέντρα αυτά μπορεί να αποτελέσουν εστίες ασθενειών.

(44) Κατά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή παρατήρησε ότι επιχειρήσεις οι οποίες δεν μπορούν ή δεν θέλουν να πληρούν τους νέους υγειονομικούς όρους και οι οποίες παύουν οριστικά τις δραστηριότητές τους φαίνεται ότι λαμβάνουν μια κανονική επιχειρηματική απόφαση. Η στήριξη για την παύση των δραστηριοτήτων τους υπό αυτές τις συνθήκες είναι, καταρχήν, απαράδεκτη, καθώς οι νέες υγειονομικές προδιαγραφές θεωρούνται ως συνήθης επιχειρηματικός κίνδυνος.

(45) Η παύση των δραστηριοτήτων εξαιτίας του καθορισμού αυστηρότερων υγειονομικών προδιαγραφών οφείλει ωστόσο να εξεταστεί στο πλαίσιο μιας ευρύτερης πολιτικής η οποία έχει ως στόχο, μέσω του περιορισμού του αριθμού κέντρων συγκέντρωσης, να περιορίσει τους κτηνιατρικούς κινδύνους και να συμβάλει έτσι στην ανάπτυξη του τομέα.

Παρέχεται ενίσχυση για επενδύσεις με στόχο την προσαρμογή των εγκαταστάσεων στις νέες υγειονομικές προδιαγραφές, αν και αναμφισβήτητα η ενίσχυση αυτή δεν επαρκεί για να επιτευχθούν οι επιπλέον στόχοι που τίθενται, ιδιαίτερα ο περιορισμός του αριθμού των κέντρων συγκέντρωσης χοίρων, ένας στόχος ο οποίος συμβάλλει επίσης και στον περιορισμό του κτηνιατρικού κινδύνου. Αυτή η ζωοϋγειονομική πτυχή δικαιολογεί την ενίσχυση για οριστική παύση παραγωγής.

Το μέτρο στήριξης θα πρέπει να αξιολογηθεί εγγραφόμενο σε μια διττή πολιτική, στο πλαίσιο της οποίας χορηγείται ενίσχυση τόσο με στόχο την προσαρμογή των εγκαταστάσεων όσο και την οριστική παύση παραγωγής. Στο πλαίσιο αυτό, τα κέντρα στήριξης είχαν σαφώς τη δυνατότητα επιλογής μεταξύ της προσαρμογής των εγκαταστάσεών τους και της οριστικής παύσης των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων, ακριβώς σαν να επρόκειτο να παύσουν τις δραστηριότητές τους αυτές εξαιτίας ενός μέτρου που ελάμβαναν οι υπεύθυνες αρχές. Η στήριξη αποτελεί σαφώς ένα κίνητρο προκειμένου να υιοθετήσουν οι επιχειρήσεις μία συγκεκριμένη συμπεριφορά (παύση δραστηριοτήτων) την οποία δεν θα είχαν υιοθετήσει χωρίς την εφαρμογή του. Για το λόγο αυτό, η στήριξη μπορεί να θεωρηθεί ως κίνητρο.

(46) Από τους άλλους όρους οι οποίοι οφείλουν να πληρούνται προκειμένου να δεχθεί η Επιτροπή την παροχή ενίσχυσης με στόχο την παύση της παραγωγής, φαίνεται ότι πληρούνται οι εξής στην συγκεκριμένη περίπτωση:

1. η στήριξη οφείλει να είναι προς το γενικότερο συμφέρον του συγκεκριμένου τομέα. Η στήριξη είναι προς όφελος του συνόλου του τομέα·

2. οι δικαιούχοι οφείλουν να προσφέρουν επαρκή ανταπόδοση. Οι δικαιούχοι οφείλουν να παύσουν όλες τις δραστηριότητες των κέντρων συγκέντρωσης·

3. το μέτρο στήριξης δεν μπορεί να λειτουργήσει με κανένα τρόπο ως στήριξη για την αναδιάρθρωση ή την αποτροπή πτώχευσης μιας εταιρείας. Δεν παρέχεται κανενός είδους στήριξη με κριτήριο τη χρηματοοικονομική κατάσταση μιας επιχείρησης·

[1] Συλλογή 1980, σ. 2671.
[2] ΕΕ L 394 της 30.12.1989, σ. 9.

4. πρέπει να αποκλείεται η χορήγηση υπερβολικής αποζημίωσης για απώλεια περιουσιακών στοιχείων, καθώς και για απώλειες από μελλοντική απώλεια εισοδήματος. Στο πλαίσιο του τροποποιημένου κανονισμού περί αποζημιώσεων, ο οποίος βασίζεται σε έναν πολύ μεγαλύτερο αριθμό επιχειρήσεων (14 από τις 48), παρέχεται μια σαφώς χαμηλότερη (ελάχιστη) αποζημίωση, επομένως δεν μπορεί να γίνει λόγος για υπερβολική αποζημίωση.

(47) Για τους προαναφερθέντες λόγους, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα μέτρα στήριξης που πρότεινε η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών διευκολύνουν τις οικονομικές δραστηριότητες του τομέα. Επομένως, εμπίπτουν στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ), της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το μέτρο στήριξης το οποίο σκοπεύουν να θέσουν σε εφαρμογή οι Κάτω Χώρες υπέρ της εξυγίανσης των κέντρων συγκέντρωσης χοίρων συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, υπό την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

Αυτό το μέτρο στήριξης μπορεί, κατά συνέπεια, να τεθεί σε εφαρμογή.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Βρυξέλλες, 8 Δεκεμβρίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής